

Krewerd

Belofte maakt schuld

De kroniek van het klooster Bloemhof beschrijft de geschiedenis van de kerk in Krewerd. De bewoner van de Steenhuizerborg, de rijke weduwe Tyadeke, zou een belofte hebben gedaan toen haar zoon Menco ernstig ziek was. Menco was haar enige zoon en de gedachte dat ze na haar man ook nog haar zoon zou moeten begraven, maakte Tyadeke zo wanhopig dat ze God smeekte haar zoon beter te maken. Tyadeke beloofde dat als haar zoon zou herstellen, ze een kerk zou laten bouwen, maar na het herstel van haar zoon kwam ze “uit vreugde en wereldse begeerte” haar belofte niet na. In plaats van zich bezig te houden met het stichten van de kerk ging ze op zoek naar een geschikte echtgenote voor haar zoon.

Kerk Krewerd

Het toeval wilde dat haar zoon wilde huwen met Tete, een verstandig en edel meisje uit de buurt. Deze Tete was in haar jeugd ook ziek geweest en haar ouders hadden aan God beloofd dat als hun dochter beter mocht worden, zij haar als dank in een klooster zouden laten intreden en een kapel zouden laten bouwen. Haar ouders hielden haar echter uit het klooster omdat ze nog erg jong was. Toen haar vader echter plotseling stierf, liet haar moeder uit angst voor de toorn van God toch maar de kapel bouwen. Tete werd niet naar het klooster gestuurd, maar kreeg toestemming om met Menco te trouwen.

De toorn van God

Na een jaar getrouwd te zijn sloeg het noodlot toe. Menco werd hij ziek en stierf. Tete raakte hier zo van slag van dat ze haar kind te vroeg ter wereld bracht, dat ook na enkele dagen overleed. Tete keerde nu terug naar haar moeder, waar ze al snel door ziekte werd getroffen. Op haar sterfbed liet ze zich nog door een priester de kloostergelofte afleggen. De goederen die ze van haar vader zou erven, schonk ze aan het klooster Bloemhof. Haar moeder verzette zich echter tegen deze schenking. De erfenis van haar dochter kwam volgens haar aan zichzelf toe. Tyadeke beweerde echter het tegendeel en meende dat de erfenis nu aan haar toeviel. Er ontstond zo een ruzie tussen de verschillende partijen. Toen dit echter uit de hand dreigde te lopen, kwam Tyadeke tot inkeer.

Tyadeke wendde zich nu tot de deken in Farmsum en vroeg om advies hoe ze de stichting van een kerk aan moest pakken. De priesters van Holwierde vreesden echter voor een schisma tussen de dorpen Krewerd en Arwerd. Er werden allerlei giften verlangd voor de toestemming. De toestemming voor de bouw van de kapel door de parochianen en priesters van Holwierde was nodig omdat de inkomsten van de moederparochie Holwierde zouden verminderen door het verlies van de

buurschappen Arwerd en Krewerd, die samen een kwart van het grondgebied uitmaakten. Ze wendde zich nu tot de abt van Bloemhof. Die antwoordde dat hij haar volledig zou steunen, mits ze de kerk op haar eigen grond zou stichten ten dienste van de heilige mis. Dit deed ze en schonk de kerk en de bijbehorende gronden van de Steenhuizerborg aan het klooster. Zo loste Tyadeke na vele jaren toch nog haar gelofte in en kon ze zonder gewetensbezwaren sterven.

Vervalsing

Er bestaat echter ook een brief uit het jaar 1246 van Ludolf, Bisschop van Munster ten behoeve van Bolardus en Hajo Ripperda. In deze brief staat te lezen dat de kerk te Krewerd gesticht door een van de voorvaders van Ripperda, een machtige adellijke familie uit Groningen. Hoewel deze brief een vervalsing is, hebben de Ripperda's via deze brief de kerkrechten toegeëigend in Krewerd en andere kerken. Het bezitten van deze rechten was een lucratieve aangelegenheid, waarbij allerlei inkomsten verworven konden worden.

